

Tolk van de kansarmen

Den Draai in Heist-op-den-Berg is de spreekbuis van mensen in armoede

- ▶ Verbindingsschakel tussen kansarmen en gemeentebestuur
- ▶ Goede samenwerking loont
- ▶ Organisatie plaatst grondrechten, zoals recht op wonen, centraal

Filip CEULEMANS

Eén Vlaming op de tien leeft in een gezin met een inkomen lager dan de armoedegrens. Daar komt nog eens 15 procent van de bevolking bij met een armoederisico op basis van het inkomen. Vertaald naar Heist-op-den-Berg betekenen die cijfers dat 4.337 inwoners daadwerkelijk onder de armoedegrens leven en dat nog eens 6.527 Heistenaren leven met het risico in armoede te verzeilen. Een niet onaanzienlijke groep, die in een recent verleden echter geen of weinig gehoor vond bij het gemeentebestuur en bij organisaties en verenigingen allerhande. „Den Draai werd in 2009 opgericht omdat we veel signalen opvingen uit kwetsbare groepen dat er in Heist-op-den-Berg niets bestond voor mensen in kansarmoede”, zegt coördinator Inge Hechtermans.

„De kern van onze organisatie is ervaringen en uitdagingen van kansarme mensen vertalen voor het gemeentebestuur, de inwoners van de deelgemeenten en andere organisaties, zodat elke

Den Draai ontpopt zich in Heist-op-den-Berg tot spreekbuis van kansarmen. © Inge Hechtermans

Heistenaar volwaardig kan deelnemen aan het maatschappelijke leven”, legt Inge Hechtermans uit. „We bewandelen daartoe twee paden: beleidsbeïnvloeding zowel als het samenbrengen van mensen. Mensen zijn nu eenmaal groepsdieren die ervan houden samen te zijn.”

Dit jaar richtte de werking van Den Draai zich voornamelijk op de tien grondrechten waarover iedere mens beschikt. „We trekken vanuit de ervaring van de mensen en vragen hen of ze weten welke rechten ze hebben.

Vaak blijken mensen hun grondrechten niet te kennen. Vorming is dan ook de basis van alles. Vervolgens gaan we na waar de grondrechten niet worden ingevuld en welke drempels er zijn. Dat zetten we om in concrete aanbevelingen aan het lokaal bestuur en organisaties zoals de huisvestingsmaatschappij”, zegt Inge Hechtermans.

Den Draai lanceerde begin 2020 een project over het recht op behoorlijke huisvesting, wat past in de campagne van Welzijnszorg die dit jaar focust op een

kwaliteitsvolle en betaalbare huisvesting. „We bogen ons over de brieven van de sociale huisvestingsmaatschappij om na te gaan of de rechten van hun cliënten niet worden geschonden”, legt Hechtermans uit. „Het resultaat was dat de brieven werden bijgeschaafd op basis van onze opmerkingen. Ingaand op onze aanbeveling besliste de gemeente ook tien sociale woningen, die aanvankelijk niet waren voorzien, alsnog een plaats te geven in een nieuwe bouwplaats. Momenteel werken we een enquête uit

die gericht is op zowel de sociale als de private woningmarkt. We stellen de vragenlijst op in samenwerking met de mensen in kansarmoede en op basis van signalen die we opvangen bij bijvoorbeeld de sociale kruidenier. De resultaten zetten we om in concrete voorstellen.”

„Vaak blijken mensen hun grondrechten niet te kennen”

Voorstellen formuleren is mooi, maar er moet ook iets mee worden gedaan. Op dat vlak zit het wel snor in Heist-op-den-Berg. Sinds vorig jaar wordt Den Draai jaarlijks rond 17 oktober, Werelddag van Verzet tegen Extreme Armoede, ontvangen door de gemeenteraad. „Tegen 17 oktober 2021 stellen we een stevig dossier samen waarin de problematiek wordt geduid en we onze aanbevelingen opsommen. Gelukkig hebben we een goede relatie met het gemeentebestuur. Ik mag zeggen dat er sprake is van wederzijds vertrouwen. De gemeente luistert naar onze verzoeken en vraagt ons op eigen initiatief soms om raad. We mogen gerust spreken van een constructief partnerschap”, besluit Inge Hechtermans die volgende draai geeft aan de naam van Den Draai: „We zijn zo laagdrempelig dat iedereen hier zijn draai kan vinden.”

Meer op www.vzwdendraai.be en op www.welzijnszorg.be.

Licht in donkere dagen

Filip CEULEMANS

Hoewel het nog steeds razend druk is in het AZ Sint-Jozef in Malle, nemen twee verpleegkundigen toch even de tijd om de straat, die meteen de gemeentegrens is, over te steken en in de pop-upkapel voor het Psychiatrisch Centrum Bethanië in Zoersel een noventiende kaars te branden. De pop-upkapel is een initiatief van de pastorale diensten van beide instellingen. Ze zochten en vonden met de kapel een alternatief voor de traditionele herdenkingsviering voor overleden patiënten en personeelsleden die dit jaar niet kon plaatsvinden. De honderden kaarsen, met daarop telkens de naam van een geliefde of een vriend, brengen wat welgekomen licht in de donkere adventsdagen die aan Kerstmis voorafgaan. Ze vormen een symbool van hoop op een betere toekomst.

© Rina Somers